

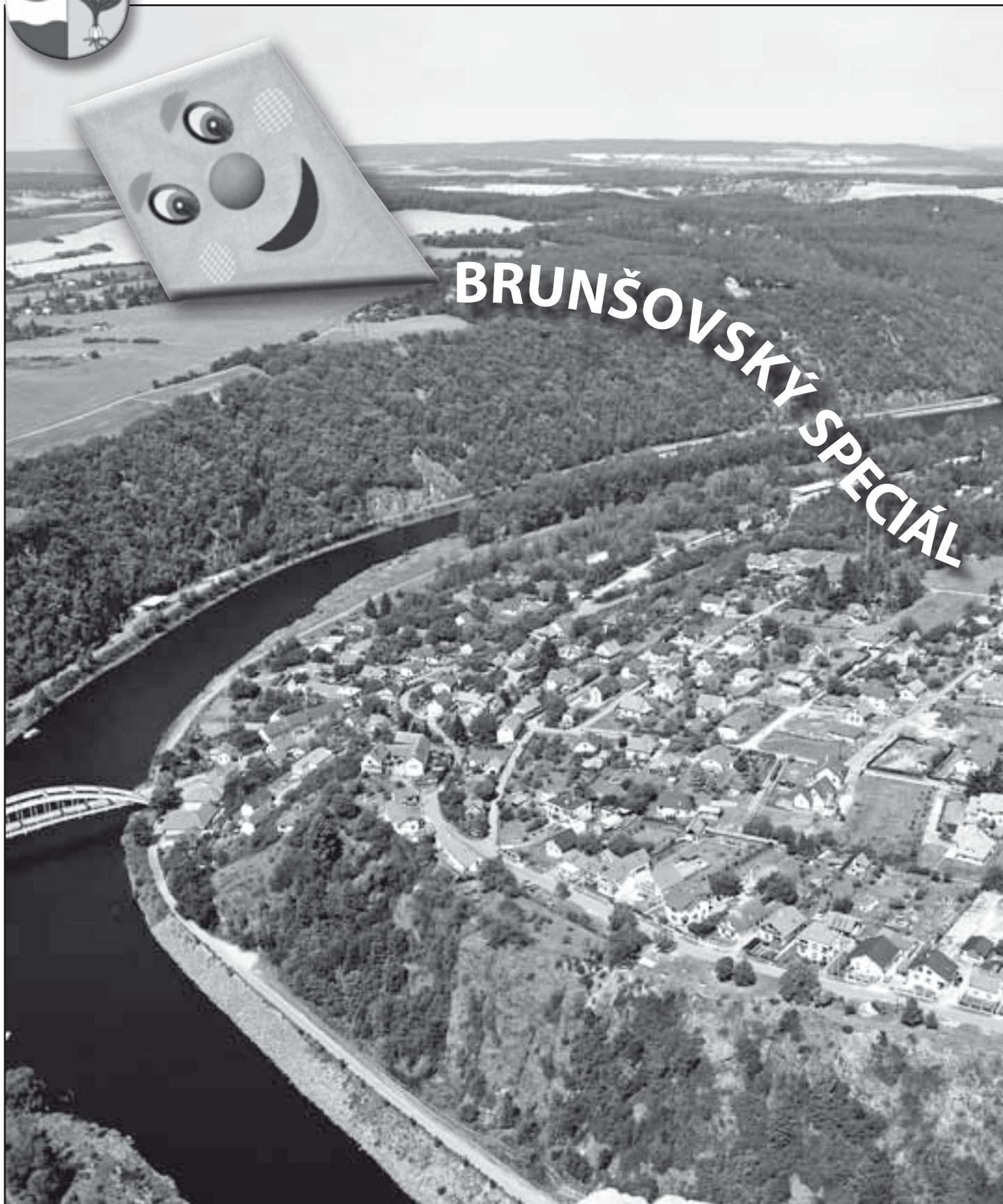
Zpravodaj

Vydává Obecní úřad Hradištko - **PODZIM 2009**

BRUNŠOVSKÝ SPECIÁL

Koncem školního roku se na zahradní slavnosti děti rozloučily s ředitelkou mateřské školy Evou Novotnou. Funkci ředitelky byla od 1. července pověřena Jana Slezáková. Více na str. 10.

20. června se fotbaloví fanoušci mohli na hřišti pokochat pohledem na mistrovský pohár, který v dresu SK Slavie Praha již podruhé vybojoval Ladislav Volešák. Více na str. 13.

Rajchardovští se konečně dočkali tolik potřebného chodníku (zatím bez osvětlení). Po dokončené 1. etapě bude výstavba pokračovat prodloužením trasy z Rajchardova do Hradištká.

8. srpna se u štěchovického mostu konal 5. ročník závodu dračích lodí. Tradičně tu startoval tým z Ovčiček, svou premiéru měla posádka Ovčičky Ladies. O závodu se dočtete na str. 4.

V letních měsících proběhla rekonstrukce horní poloviny schodů na Ovčičky. Výrazně se tak zvýšila bezpečnost chodců při cestě z horní části Brunšova do Štěchovic.

1. září zasedlo sedmnáct prvňáčků do školních lavic, kde je přivítala paní učitelka Kostečková. Slavnostní ráz okamžiku dodalo i předání šerp od žáků páté třídy. Více na str. 10.

Hradištská úklidová četa začala využívat nové zařízení na sekání trávy silnic a cest. Výkonnou rotační sekačku nese multikára jako nástavbu – cena je přes 450 tisíc.

Kuriózně zaparkoval zákazník před řeznictvím U Dolejších. Když vyšel z prodejny, uviděl své auto plavat ve Vltavě. Zpět na pevnou zem ho vytáhli hasiči. (mobilem nafotil M. Kaduch)

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

po pikovickém speciálu se Vám dostává do rukou číslo tematicky zaměřené na Brunšov. Velmi nás potěšil zájem brunšovských obyvatel a hlavně jejich pomoc při shánění materiálů pro jednotlivé články. Udělalo nám velkou radost, že řada z vás otevřela své rodinné klenotnice a zapůjčila nám poklady vskutku královské! Měli jsme až pocit, že budeme jenom a jenom skenovat historické fotografie a na psaní článků ani nezbyde čas. Ale výsledek stojí za to! Každý, kdo zapůjčil své fotky, od nás obdržel CD se všemi naskenovanými fotografiemi, kterých se nám sešlo kolem stovky. Velký dík patří i několika brunšovským pamětníkům, které nám pomohly fotky okomentovat a dobově zařadit. Děkuji i všem ostatním za laskavé vyprávění a vzpomínání, jak se žilo na Brunšově v minulém století. Námětů bylo tolik, že

nám omezený prostor Zpravodaje nedovolí všechny využít. Ale věříme, že příští rok, kdy si budeme připomínat 700. výročí Hradištko, bude materiál k nezaplacení. Při vašem vzpomínání jsme narazili i na několik zajímavých momentů, které už málokdo pamatuje a které budou stát za hlubší prozkoumání. Necháme si je na náměty budoucích článků. Pokud jsme před časem měli obavu, o čem budeme pořad psát, teď ji střídá obava, kdy to všechno stihneme zpracovat.

Už nějakou dobu se snažíme o tematické ustálení Zpravodaje. Tentokrát jsme se zaměřili i na grafickou stránku. Doufáme, že vytvořením jednotlivých rubrik, které se budou více méně pravidelně opakovat, docílíme větší přehlednosti a lepší orientace. Jak tematickou, tak grafickou stránku budeme průběžně doladovat a snad už brzy dospějeme k takovému výsledku, že si Zpravodaj s chutí otevře a přečte každý z nás...

Lucie Hašková

{ Z JEDNÁNÍ ZO }

Zastupitelstvo jednalo 22. června

I. ZASTUPITELSTVO OBCE SCHVALUJE:

1. **Závěrečný účet obce** za rok 2008 s výhradou.
2. **Přijatá opatření** ke zprávě o výsledku přezkoumání hospodaření obce.
3. **Rozpočtovou změnu** č. 2/2009.
4. **Prodej pozemku** parc. č. 350/4 – lesní pozemek, o výměře 302 m², ve vlastnictví obce Hradištko, vedené na LV č. 1001, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, Mgr. Jaroslavu Zahálkovi, bytem 252 09 Hradištko 374 a paní Miloslavě Zahálkové, bytem 252 09 Hradištko 374, za účetní cenu pozemku a dřevní hmoty tj. 61 Kč/m², celková cena 18 422 Kč, nižší cena proti ceně obvyklé je dána charakterem pozemku (strmá stráň), velmi omezenou možností využití pozemku a absencí přístupu na pozemek z jiného pozemku ve vlastnictví obce.
5. **Prodej pozemku** parc. č. st. 5 – zbořiště, o výměře 118 m², ve vlastnictví obce Hradištko, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, vedeném na LV č. 10001, panu Jaroslavovi Novákovi a paní Haně Novákové, bytem 150 00 Praha 5, Nad Starou pískovnou 1282, za cenu 1 000 Kč, celková cena 118 000 Kč.
6. **Zřízení práva** odpovídající věcnému břemeni na pozemcích parc. č. PK 579/1, parc. č. 597/5, parc. č. 604/8, parc. č. 841/1, ve vlastnictví obce Hradištko, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, vedených na LV 10001, za účelem umístění, provozování a údržby kabelového a venkovního vedení NN na základě uzavřené smlouvy č. IV-12-6002554/4 o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene mezi obcí Hradištko a společností ČEZ Distribuce a.s. za jednorázovou částku 60 Kč/bm, celková částka bude uvedena ve smlouvě o zřízení věcného břemene.
7. **Zvýšení ceny** vodného v souvislosti s povinností odvodu poplatku na ČIŽP a povinností účtovat DPH na cenu 41 Kč včetně DPH za m³ s platností od 1. 7. 2009.
8. **Zvýšení finančního příspěvku** za uzavření Příkazní smlouvy za vodovodní přípojku v souvislosti s povinností účtovat DPH na cenu 40 000 Kč včetně DPH s platností od 1. 7. 2009.

9. **Zvýšení ceny** inertního odpadu o sazbu DPH s platností od 1. 7. 2009.
10. Pravidla pro platbu finančního příspěvku dle uzavřené příkazní smlouvy na vodovodní přípojku a připojení na vodovodní řád od 1. 7. 2009.
11. Vnitřní směrnici obce Hradištko pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu.

II. ZASTUPITELSTVO OBCE BERE NA VĚDOMÍ:

1. Informaci starosty obce Antonína Mertý o kontrole zápisu a přijetí usnesení č. 2/2009 z jednání zastupitelstva ze dne 27. 4. 2009.
2. Informaci o zákonné povinnosti obce Hradištko k plátcovství DPH od 1. července.
3. Doporučení Pravidel pro převzetí infrastruktury obcí v nových lokalitách určených k zástavbě.
4. Informaci Mgr. Plívové o návrhu projektu oslav 700 let obce Hradištko.

III. ZASTUPITELSTVO OBCE NESCHVALUJE:

Plánovací smlouvu o vybudování komunikace mezi žadatelem paní Zdeňkou Černou, bytem 252 09 Hradištko, Pikovice, Spojovací 20 a obcí Hradištko.

IV. ZASTUPITELSTVO OBCE UKLÁDÁ STAROSTOVI OBCE:

Provéřit platnost přijatých obecně závazných vyhlášek obce Hradištko a jejich zveřejnění na webových stránkách obce Hradištko ve Zpravodaji.

ZASTUPITELSTVO OBCE:

1. Projednalo jednotlivé žádosti na změnu územního plánu sídelního útvaru Hradištko na návrh fyzických a právnických osob, které mají vlastnické právo k pozemkům a z vlastního podnětu.
2. Starosta obce informuje o jednání zastupitelstva obce navrhovatele změny.
3. Konstatuje, že pořízení změny je vyvoláno výhradní potřebou navrhovatelů. V souladu s § 45, odst. 4 stavebního zákona, zastupitelstvo obce podmiňuje pořízení změny úplnou úhradou nákladů na její zpracování.

Z historie BRUNŠOVA

Původ názvu Brunšov (Brunnseifen – Seif znamená rýžoviště) spadá do doby, kdy oblast osídlili němečtí osadníci, kteří rýžovali zlato (šlemili, odtud i název osady Šlemín) z písečného nánosů Vltavy. Nejstarší historie by se dala shrnout v rámci historie Hradištko, tak jak o ní bylo psáno v letním čísle Zpravodaje z roku 2008. Za zmínku stojí rok 1848, odkdy už obyvatelé Hradištko nebyli poddanými církevního panství a Hradištko se stalo samostatnou obcí v rámci nově zřízeného politického okresu. Jeho součástí byly i osady Brunšov a Pikovice řízené vlastním místním zastupitelstvem, které podléhalo obecnímu zastupitelstvu v čele se starostou. Mezi jednotlivými částmi obce panovala rivalita, která vyvrcholila v několik žádostí o odtržení od Hradištko a následné osamostatnění.

Řeka živitelka

Hlavním zdrojem obživy brunšovských obyvatel byla řeka Vltava, které se říkalo řeka živitelka. Ta sloužila jako hlavní dopravní tepna mezi Českými Budějovicemi a Prahou. Ze Štěchovic a z Brunšova pocházela řada plavců, ale i povozníků, kteří tahali lodě proti proudu řeky. Místní lidé, kterým řeka zajišťovala živobytí, založili na znamení soudržnosti podpůrný spolek Vltavan, který funguje dodnes (více na str. 4) Z Brunšova pocházeli i převozníci Tošnarové, kteří zajišťovali spojení mezi Brunšovem a Štěchovicemi, a to až do roku 1939, kdy byl dostavěn štěchovický most Dr. Edvarda Beneše.

Velký význam pro místní obyvatele mělo zavedení osobní lodní dopravy, od roku 1865 fungovala pravidelná doprava mezi Prahou a Štěchovicemi. Oblast se stala vyhledávaným cílem výletníků, kteří sem jezdili organizovaně, např. sokolové nebo členové Měšťanské besedy, nebo jednotlivě. Další vlna návštěvníků spadá do doby rozmachu trampského hnutí ve 20. letech, kdy se také datuje zlatá éra pohostinství.

Nejkrutější období

V roce 1940 postihla Brunšov ničivá dřeni-ce. Řada dobových fotografií zachycuje tuto zkázu a jen zázrakem nepřišel nikdo o život. Povodeň smetla domy, zatopila sklepy, poškodila most. Všichni postižení se vrhli do oprav svých domovů, ale zanedlouho je postihla další rána – nucené vystěhování. 11. září 1942 přestal Brunšov spolu s Hra-

diškem a Pikovicemi úředně existovat. Na Brunšově se stavěly baráky pro vojsko, ve Šlemíně bylo vyhloubeno umělé rameno Vltavy – dok pro pontónové čluny.

Dušno

Na území Brunšova se nachází také místo zvané Dušno, které je neblaze proslulé událostmi na konci 2. světové války. Zde byla vyhloubena štola, která se stala úkrytem archivu říšského protektora K. H. Franka. Jeden z účastníků utajené akce – německý důstojník Günter Aschenbach, který se dostal do amerického zajetí, vyrazil místo úkrytu. 11. února 1946 bedny vyzvedla skupina amerických vojáků a odvezla je do Frankfurtu nad Mohanem. Po protestech československých úřadů byl archiv za necelý měsíc vrácen zpět do Čech, existují však domněnky, že v mnohem menším rozsahu, než byl původně. Jiné domněnky hovoří o dalších místech úkrytu, a to především uloupeného zlata a uměleckých předmětů. Dušno, ale i jiné lokality v našem okolí, tak již přes půl století láká hledáče pokladů, ale své tajemství stále střeží...

Po návratu místních obyvatel do svých domovů se začal po roce 1948 postupně měnit zemědělský charakter obce. Na Brunšově

zahájilo výrobu keramické tovární družstvo Gloria, které v 60. letech přešlo družstvo umělecké výroby Keramo. Ve stejné době vznikla i provozovna národního podniku Sport zaměřená na výrobu sportovních lodí a potřeb. Na Ovčičkách byl zřízen depozitář Národního filmového archivu.

Povodně 2002

V srpnu 2002 postihly obyvatele Brunšova, Šlemína a Pikovic katastrofální povodně. Lidé byli nuceni opustit své domovy. Voda zaplavila téměř 50 objektů, z toho 17 rodinných domů. Největší škody vznikly poškozením zdrojů pitné vody a přilehlého ochranného pásma. Voda strhla půlkilometrový úsek silnice mezi Štěchovicemi a Davlí. Povodeň na dlouhou dobu zasáhla do života všech místních obyvatel. Řada z nás má jistě v živé paměti, jak složité bylo najednou každodenní cestování do Prahy.

Současnost

Mohutně rozvíjející se individuální výstavba rodinných domů zcela zaplnila horní část Brunšova pod Národním filmovým archivem a kolem něj. Očekávána je rovněž dostavba druhé části filmového archivu, kde vzniknou nová pracovní místa. V budoucnu dojde k parkové úpravě vyhlídky na Ovčičkách

a prostoru Pod skalou u Vltavy, v budované odpočinkové zóně. Dopravním problémem se stává jak otázka rychlosti projíždějících vozů na průtahové komunikaci obcí, tak i kapacitní vytížení místních cest, zejména pak dlážděné vozovky na Ovčičky, kde se zvyšuje počet projíždějících. Vozovka by potřebovala generální opravu i z toho důvodu, že je pod ní původní litinové vodovodní potrubí z válečných let...

A na co se všichni Brunšováci tajně těší? Na náhradu dlažebních kostek u mostu přes Vltavu za asfaltový povrch a III. etapu výstavby bezpečného bezbariérového chodníku podél hlavní silnice přes Rajchardov do Hradištko k rybníku (1. část je vybudována). Nelze však zapomenout na palčivou otázku výstavby kanalizace nejen pro Brunšov, ale i pro ostatní části naší obce.

Text: Lucie Hašková a Pavel Pešek

Foto: Pavel Pešek a archiv rodiny Pšeničkovy

NA VLNÁCH VLTAVSKÝCH DĚJIN...

Brunšov leží na pravém břehu řeky Vltavy a podobně jako v ostatních povltavských obcích nacházeli i zde místní obyvatelé živobytí právě u vody. Velký význam měla už ve středověku voroplavba, o níž máme doklady od 12. století. První zmínky se týkají plavení dřeva, později se začaly využívat vory pro dopravu dalších nákladů. Přednostně se do Prahy dovážela „císařská sůl“, dále potraviny, stavebniny a další zboží.

Počátky plavby

Lodní doprava byla ve středověku mnohem méně rozvinutá než na Labi. Některé úseky Vltavy byly dlouhou dobu pro nákladní lodě nepřekonatelné. Až v 16. století za vlády Ferdinanda I. byly podniknuty významné kroky pro splavnění Vltavy. Byly odstraňovány balvany a skaliska z řeciště, zřizovaly se nové propusti na jezích. Tyto propusti byly udržovány z královské pokladny a mohly jimi proplouvat jen lodě dovážející „císařskou sůl“. Prázdné lodě se buď využily dále pro dopravu po Vltavě a Labi nebo se vracely nazpět. Podél břehu se tak musela vybudovat stezka pro koně, kteří táhli loď proti proudu. Stavba a údržba potahových stezek byla však v hluboce zaříznutém údolí Vltavy velmi náročná.

Opat Kryšpín Fuk

Slibně započatá lodní doprava pozvolna ustávala, zejména vlivem nedostatečné údržby vodní cesty. Největší překážkou byly od pradávna Svatojánské proudy, dříve nazývané pouze „Proudý“. Patřily k hradištskému panství a právě správce tohoto panství – strahovský opat Kryšpín Fuk se významně zasadil o znovusplavnění řeky. V roce 1641 obdržel od Ferdinanda III. císařský patent, kterým byl pověřen ke splavnění celého toku Vltavy. Povedlo se mu to o dva roky později a na jeho počest byl na skalisku Sedlo v místech Svatojánských proudů vztyčen pískovcový sloup s latinským nápisem: Na paměť mocného císaře Ferdinanda III., s jehož ochranou a nákladem jest Vltava splavněna. Dokončeno roku 1643. Práci F. Kryšpína z Hradiště, opata strahovského, želivského a milevského a visitátora řádu. Ferdinandův sloup dnes najdeme pod hrází slapské přehrady, kam byl přemístěn vedením stavby, aby nebyl zatopen.

Postupný úpadek plavby

Vltavská cesta byla upravována i v dalších stoletích. Využití lodní dopravy začalo pomalu ustávat ve druhé polovině 19. století v důsledku rozmachu železnic. Po vybudování tratě z Českých Budějovic do Prahy se plavba omezila už jen na dopravu dřeva a kamene. Po první světové válce začaly vznikat projekty na vybudování soustavy hrází. V roce 1925 schválila vláda projekt Ing. Josefa Bartovského, který počítal se čtyřmi železobetonovými stavbami s plavebním zařízením. Projekt byl za první republiky realizován pouze ve Vraném a během druhé světové války ve Štěchovicích. Přepřacovaný projekt Slapské přehrady nebral už v úvahu splavnost Vltavy, a tak její dostavba v roce 1954 ukončila dlouhou historii plavby vorů a lodí ve středním Povltaví.

Brunšovská loděnice

V 70. letech 19. století založili synové tesaře Chrousta Jan a František loděnici ve Štěchovicích. Vyráběli malé rybářské lodky, jejich potomci však dosáhli toho, že se ze skromné dílničky stala prosperující loděnice. Rodin-

nou tradici podniku ukončil až rok 1948, kdy se z něj stal národní podnik Navika. O štěchovické loděnici se zmiňují proto, že její historie je částečně spjata i s Brunšovem. V roce 1880 se bratři Jan a František nepohodli a František si zakoupil pozemek právě na Brunšově, kde začal stavět vlastní loď. Svůj podnik však držel pouhých pět let, než se zase vrátil ke svému bratrovi.

Lodní doprava

V roce 1865 byla založena Pražská společnost pro paroplavbu na řece Vltavě, což mělo velký význam pro rozvoj lodní dopravy. 26. srpna téhož roku dorazil z Prahy do Štěchovic první parník jménem Praha, který kormidloval zkušený štěchovický Vltavan Josef Tater. O dva roky později byl uveden do provozu i parník Vyšehrad a od té doby jezdily pravidelně každý den, takže sloužily nejen výletníkům, ale byly důležitým dopravním prostředkem pro všechny obyvatele z vltavských břehů. Štěchovice a Brunšov se staly oblíbeným cílem výletníků z Prahy. Vlastenecké spolky, sokolové a další turisté přijížděli parníkem do Štěchovic, odkud se vydali stezkou k Hořejšímu slupu, kde stával Ferdinandův sloup. Zde čekaly pramice, které za vedení zkušených plavců, projely s pasažéry Svatojánskými proudy zpět do Štěchovic. Zde poseděli v některé z řady štěchovických a brunšovských hospod a odpoledne se vydali zpět do Prahy. Dnes je možné dopravit se parníkem z Prahy na Slapy pouze v letních měsících, a to o víkendu a ve svátek. Nezapomenutelným zážitkem se stane i pěší túra z Třebenic do Štěchovic po Povltavské stezce. I když je dravost Svatojánských proudů v nenávratnu, řeka vás přesto zcela určitě okouzlí. Na stezce narazíte i na legendární trampskou osadu Ztracenka a na krásu vltavských strání budete ještě dlouho vzpomínat, zvláště teď v podzimních barvách...

Text: Lucie Hašková

*Foto: archiv rodiny Bringerlový a Lorencový
ZDROJ: Čáka, Jan: Zmizelá Vltava. Praha 2002 | Hubert, Miroslav: Loď a plavba na střední Vltavě. Praha 2008 | Vančura, Karel: Davle u Prahy. Davle 2008*

SPOLEK VLTAVAN

Brunšov ležící na pravém břehu Vltavy má z historického hlediska více společného se Štěchovicemi než s Hradištěm. A mluvíme-li o Brunšovu, nemůžeme se vyhnout štěchovickému kontextu. Tak jako obyvatelé z levého břehu řeky, nacházeli i brunšovští obživu u vody a řada z nich se živila jako převozníci, voraři či šífaři.

Spolek Vltavan pro Štěchovice a okolí je jedním ze čtyř stejnojmenných spolků – Vltavan Praha (založen 1871), Vltavan Davle (1897) a Vltavan Purkarec (1902) a byl založen v roce 1898 jako „vzájemně se podporující spolek plavců, rybářů, pobřežních a lodníků »Vltavan« pro Štěchovice na Vltavě a okolí“. Významnou část členů tvořili i obyvatelé Brunšova.

Hlavním účelem spolku bylo z příspěvků členů a výtěžku akcí, které spolek pořádá, podporovat nemocné, poskytovat příspěvek na pohřeb zesnulého člena, přispívat vdovám a sirotkům pozůstalým po členech. Kromě vzájemně podpůrné činnosti spolek pořádá přednášky, naučné výlety a vycházky. Ke spolkové činnosti patřily i zábavy a plesy. Členové spolku si pořizovali stejnokroj pro slavnostní příležitosti, plesy a výroční schůze. Stejnokroj tvoří tmavomodrá čepice, červenobíle pruhovaná košile, bílé kalhoty či sukně a tmavomodré sako s kotvou.

Prvním předsedou Vltavana byl pan František David, občan z vážené rodiny štěchovických majitelů keramické dílny, která funguje dodnes. Druhým předsedou byl zvolen bratr Chroust, jehož jméno je spjato se štěchovickými loděnicemi.

Spolek Vltavan Štěchovice v loňském roce oslavil 110. výročí od svého založení. Za první republiky zažívala spolková činnost dobu největšího rozkvětu. Za okupace byl jako všechny spolky nacisty zakázán, takže svoji činnost legálně obnovil až po osvobození v roce 1945. Důsledkem výstavby přehrad na Vltavě zaniklo vorařské řemeslo a spolek ztratil svůj původní význam. Přesto se jeho tradice udržela dodnes. Spolek čítá asi 200 členů a vzájemně podpůrnou funkci vystřídal činnost kulturně osvětová.

Text: Lucie Hašková;

foto: archiv rodiny Bringerlovoy

ZDROJ: webové stránky Štěchovic

V. ROČNÍK ZÁVODU DRAČÍCH LODÍ

V sobotu 8. srpna se u mostu Dr. Edvarda Beneše konal již pátý ročník závodů dračích lodí. Co je dračí loď, kde tento sport vznikl a jiné podrobnosti, například o posádce a stavbě lodí jste se dověděli na stránkách Zpravodaje již loni, není tedy třeba se k tomuto vracet. Budu se pouze stručně věnovat průběhu závodu z pohledu naší, tedy brunšovské posádky. Posádka Red dragon boat team Ovčičky se závodu zúčastnila již po třetí v řadě a opět jsme nezklamali. Bohužel vyřazovací systém byl tentokrát neúprosný a hned do druhé, tedy čtvrtfinálové jízdy nám pavouk přisoudil loňské vítěze, „nesmrtelné pardy“ Kvas oldies. Vyhecovali jsme se a chtěli jim loňskou semifinálovou porážku vrátit i s úroky. Myslím, že částečně i chybou kormidelníka z asociace dračích lodí – nechal nás vytlačit z ideální dráhy až těsně k protějšímu břehu, se nám to nepodařilo o pověstný chloupěk.

K překvapení všech zasvěcených jsme s Kvas oldies sice prohráli, ale slovy rozhodčího a moderátora závodu Petra Klímy, o nějakých dvacet centimetrů. A mimochodem, „pánové, přiznejte si, kdo z Vás na to má :-“ Takže když se to vezme kolem a kolem, byli jsme evidentně druhým vítězem závodu, protože nikdo jiný, takhle vyrovnaně, s aktuálně DESÁTÝM týmem pořadí Českého poháru dračích lodí 2009 a pozdějším vítězem závodů ve Štěchovicích, rozhodně nejel. Doufám, že autor původních výroků, které jsem parafrázoval, nebude podnikat nějaké zbrklé právní kroky, ale on je prý nyní spíš specialista na bačkory, než na lodičky. Přes ty jsou tu jiní borci...

A teď to nejlepší na konec! Loni jsem sliboval, že postavíme ženám Vltavanu Štěchovice soupeřky. Podařilo se! V první rozjízďce, závodu na dvě vítězná jízdy, vyhrála nově utvořená posádka Ovčičky Ladies. V druhé a následně pak i v rozhodující třetí jízďce, kdy vítěz bral všechno, vyhrály vltavanky. Však také oproti loňským ročníkům výrazně posílily a omladily. Ale žádný smutek, můžeme to říci i takhle: „Vltavanky byly až předposlední, ale zato naše skvělá a krásná děvčata týmu Ovčičky Ladies, obsadila úžasné druhé místo.“

Tak zase příští rok v červených tričkách s ovečkou na hrudi, ahoj!

Text: Ruda Zdeněk, kapitán RDBT Ovčičky

Foto: Petra Mrázová

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ OVČIČKY

Letos na jaře to bylo již 7 let, co bylo společně s občany části obce Brunšov, založeno Občanské sdružení Ovčičky – sdružení pro příznivce naší společné vyhlídky. Naším cílem je a bude podílet se na ochraně tohoto veřejného prostranství, jeho pravidelné údržbě a zvelebování. Dlouhodobým cílem je vytvoření „Parku Ovčičky“ pro odpočinek všech místních i kolemjdoucích.

Co se povedlo zrealizovat

V rámci našeho programu bylo za přispění obecního úřadu koupeno a ještě před prázdninami brigádnicky ukotveno 5 nových laviček a košů u Vltavy, dále upravena plocha ve střední a horní části vyhlídky, vyhrabána stará tráva a odstraněny divoce rostoucí křoviny. V minulých letech byly doplněny k lavičkám a stolům odpadkové koše, provedeny nátěry zábradlí na obecních schodech (vedoucí od Rozmarné na Ovčičky) i na zábradlí ve vozovce. Členy sdružení bylo poukázáno na havarijní stav schodů a nutnost jejich opravy.

Naše tradice

Při loňské jarní brigádě jsme museli vysadit nový smrček jako náhradu kanadské jedličky, která se bohužel i přes naši péči neuchytila... Tak bylo možno o Vánocích opět udělat radost našim nejmenším a ozdobený stromček rozsvítit. Velký ohlas u mladých maminek i babiček má i hojně navštěvované zakrývatelné pískoviště pro naše nejmenší, které bychom rádi ještě letos rozšířili o houpačku či malý kolotoč.

Jistou tradicí se po každoročním vztyčování vyzdobené májky stává i účast na závodech „dračích lodí“ ve Štěchovicích, kdy je z našich řad sestavena posádka RED DRAGON TEAM OVČIČKY. V minulých ročnících vždy překvapovala svou bojovností a velmi slušným umístěním.

Letos se nám poprvé podařilo sestavit čistě ženskou posádku, takže jsme zastupovali Brunšov hned dvěma posádkami...

Pokud by se chtěl někdo blíže seznámit s naší činností, přiložit ruku k dílu, poskytnout zajímavý nápad nebo se stát dokonce naším členem, kontaktujte nás prosím prostřednictvím e-mailové adresy sdruzeniovcicky@seznam.cz nebo se přímo obraťte na předsedu našeho sdružení (P. Pešek, Brunšov 232, tel. 724 687 994).

Text a foto: Pavel Pešek

PROČ ŘÍKÁME „VE FILMU“

Všichni víme, že v rozlehlé budově na Ovčičkách má Národní filmový archiv depozitář. Možná jste se ale nikdy nezamýšleli nad tím, co všechno se zde nachází. Požádali jsme proto pracovníci technického oddělení NFA Mgr. Janu Příkrylovou, aby nám přiblížila historii i význam NFA a jeho brunšovského depozitáře.

Národní filmový archiv

Filmový archiv patří k nejstarším a nejvýznamnějším filmovým archivům na světě. Byl založen v roce 1943 Českomoravským filmovým ústředím a jeho posláním je shromažďování, ochrana, vědecké zpracování a využívání audiovizuálních a písemných archiválií. V roce 1946 se NFA stal členem Mezinárodní federace filmových archivů.

Sbírkový filmů

Základem sbírek jsou hrané a nehrané (dokumentární, animované, zpravodajské a jiné) filmy od vzniku českého filmu až do současnosti. Díky včasnému založení archivu se podařilo uchovat dvě třetiny českých němých hraných filmů a až na výjimky celá tvorba zvukového hraného filmu. Uchovány jsou i bohaté kolekce světových kinematografií, obsahující i takové filmy, které se ve své domovské zemi ani nedochovaly. Mimořádně cennou část sbírek tvoří sbírka zpravodajských filmů, dokumentujících život českého národa do roku 1945. Unikátem je sbírka tzv. primitivů – filmů natočených před první světovou válkou nebo sbírka němých grotesek (tzv. slapstick komedií) z let 1912 – 1929.

Technické oddělení

Depozitář na Brunšově funguje od roku 1965. Kromě nevelkého depotu v Třebšíně je toto jediné místo uchování filmů v ČR. Jeho kapacita byla několikrát díky rozšíření prostor či rekonstrukci navýšena, v současné době je však již zcela vyčerpána. Uchovává asi 28 000 negativů a 68 000 kopií hraných a nehraných filmů, 750 amatérských filmů a 9 000 video materiálů. Celkem více než 150 milionů metrů filmových materiálů. Otázka stavby nového depotu, a tím získání místa pro uložení budoucích sbírek, je proto čím dál naléhavější.

Základní činností technického oddělení, které sídlí v depozitáři na Brunšově, je zpracování nových přírůstků a ochrana filmových a audiovizuálních materiálů. Každý filmový materiál určený k archivování je před uložením pečlivě přezkoumán. Kontroluje se jeho technický stav (poškození, výskyt nečistot, plísň atd.) a zjišťuje se jeho délka, titulky

a verze. Poté se opatří identifikačním listem, kde je zaznamenán technický stav, údaje o názvu, originálním názvu a tvůrcích.

Technické oddělení dále provádí úpravy filmových materiálů, připravuje je ke kopírování ve filmových laboratořích, zajišťuje jejich uložení v klimatizovaných depozitech nebo zajišťuje expedici audiovizuálních materiálů pro oprávněné vypůjčovatele.

Na Brunšově se také nachází knihovna odborné filmové literatury a oddělení písemných archiválií, kde je uložen veškerý nefilmový materiál týkající se filmu, např. scénáře, plakáty, výtvarné návrhy nebo fotografie.

Nejcennější exempláře

Největším pokladem jsou jednoznačně první české filmy natočené a předváděné v roce

1898 Janem Kržínečkým. Jejich veřejné promítání se uskutečnilo jen dva roky po prvním veřejném promítání ve světě. Je zde uložený i původní originál záznamu procesu s Miladou Horákovou, který si sem kdysi uschovalo Ministerstvo vnitra ještě s jinými materiály. Ty si později odvezlo, ale záznam procesu tu byl tak trochu zapomenut. Byl jinak označený, což věděli jen dva pracovníci archivu, a jinak se o tom nemluvilo. Nejen pro náš region mají velkou cenu i amatérské záběry z předválečné povodně ve Štěchovicích nebo němý záznam zasedání komise, která jednala o stavbě přehrady a pak projížděla na lodi Svatojánskými proudy z 20. let minulého století.

Při prohlídce úložných prostor se zdá až neuvěřitelné, kolik filmového materiálu budova ukrývá. Zkuste si třeba představit, že kdyby se všechny filmové materiály navinul kolem zeměkoule, omotal by ji víc než třikrát.

*Text: Lucie Hašková
Foto: Pavel Pešek a archiv*

Pamětníci vzpomínají na Brunšov svého dětství a mládí

Marie Richterová vyprávěla o peripetích brunšovského obchodu

Na Brunšov jsem přišla k Brabcovým na statek jako děvečka, když mi bylo 15 let. Dojila jsem krávu, vařila, prala a přitom ještě chodila do krámu. Pan Brabec si mě přihlásil jako učednici. Pracovala jsem tam s jeho synovcem Karlem Richterem, kterého jsem si později vzala za muže. Společně jsme se vyučili za jedním pultem a společně jsme odtud odcházeli do důchodu. Já jsem tam pracovala 40 let, manžel o pět let déle.

V roce 1941 se pan Brabec rozhodl, že předá obchod svému synovci. Báł se, aby mu Němci obchod nesebrali, protože byl ruský legionář. Přál si, abychom obchod vedli od ledna 1942 už jako manželé, tak jsme v prosinci měli svatbu. A protože mi ještě nebylo 21 let, museli mě zplnoletit.

Když přišlo vystěhování, spakovala jsem svou výbavu a s manželem i Brabcovými jsme se přestěhovali do Štěchovic k Listíkovým, kteří byli také živnostníci a měli obchod. Tam jsme bydleli, dokud nepřišli Rusové. Vilu Listíkových si vyhlédl ruský důstojník a všichni jsme se znovu museli stěhovat – majitelé Listíkovi i my, kteří jsme tam byli v azylu. Obývali jsme zadní část domu, kde měli obchod a skladiště. Svou výbavu jsem ani nevybalila, protože nebylo místo, kam bych ji mohla dát. A nakonec ji používala manželka toho ruského důstojníka. Ale naštěstí nic nerozbili ani neukradli. Když nám znárodnili obchod, museli jsme pracovat pod Jednotou. Byl vůbec div, že nás nechali společně, protože manžele obvykle rozdělili kvůli rozkrádání. Jednou za rok nám přišli od Jednoty udělat inventuru. Manžel z toho byl vždycky na mrtvici. Báł se, jestli vyjde manko nebo přebytek. Ale vždycky to bylo v pořádku.

Brunšovské pamětnice, které zapůjčily své historické fotografie. Do našeho redakčního archivu můžete přispět i vy.

František Holešťa zavzpomínal na dobu návratu z vystěhování

Jednou za války jsme se byli podívat doma, dostali jsme Ausweiss-propustku. V našem domě bydleli nějací důstojníci. Po válce tu pak byl nějaký ruský major, s tím jsme komunikovali. Sliboval, že tam zůstane všechno tak, jak to je, ještě mamince ukázal, kde nechá klíč. Klíč tam byl, ale barák byl vyrabovaný. Domů jsme se nastěhovali před koncem školního roku. První, co tatínek rozhodl, že se musí udělat – navozit od cihelny dřevo na topení. Jenže než jsme naplnili první vozejk, tak nás někdo vykradl. Ale pak maminka poznala, kdo to asi byl, protože některé věci, které Rusové neukradli, tak byly o pár domů dál. Bylo to tu samé překvapení. Jednou táta vlezl na půdu a chtěl vyndat takový dekl. A jak ho vzal, tak najednou uviděl drát, který vedl k trámu. Dekl zase vrátil a zavolal pyrotechnika. Ten drát uštípl, vlezl nahoru a zjistil, že tam byla mina.

S klukama jsme si hráli nahoře na Ovčíchách – to byl náš rajón. Tam jsme pásli kozy. Všude se tam válely náboje a bylo tam velké množství zákopů. Moje malá sestra tam jednou vlezla a pak jsme ji půl dne hledali. Já jsem byl zase tak chytrý, že jsem si náboje do samopalu schoval doma do uhlí. Tak si představte, jak to vypadalo, když maminka přiložila. A jednou jsme s Honzou Boťou zkoušeli rozbušky. Připevnili jsme je do jedné ubikace, která tu zbyla po Němcích, a schovali jsme se. Zapálili jsme to a ono to vyšlo. Půl střechy bylo pryč. Štěstí, že nikdo nikdy nepřišel o život. Jeden z kluků ale přišel o prsty a někteří měli v těle střepiny.

Z vyprávění Ivy Hanouskové, jak si hrála generace válečných dětí

Řeka a skály, to byl terén pro naše hry dole na Brunšově. Bylo nás tu válečných a těsně poválečných dětí dobrá dvacítká. Ovčíkáři – to byla jiná parta. My jsme chodili do školy většinou do Štěchovic, oni do Hradištky. Plavat jsme uměli asi dřív než chodit, parníky jsme podle charakteristického houkání a pruhů na komíně od sebe rozeznali už

na dálku (Labe, Vltava, Vyšehrad, Maxim Gorkij). Když zahoukal parník od Šlemína, už jsme se hrnuli na vlny. Ten, který se otáčel pod mostem, je dělal nejlepši. To jsme byli jako v pračce. Zakazované, ale lákavé, bylo přeplavat řeku a skočit si z přístavu. Nedělní zážitek bylo koupání s rodiči na Šlemíně v tzv. německých šperech. Písčítá pláž se zvolna svažovala asi do třetiny řeky a pak se propadla do hloubky plavební dráhy.

Pokud byla správná zima, sáňkovalo se po vozovce plné hrbolů z Ovčíček. Vzhledem k tomu, že v té době moc aut nejezdilo, největší zážitek byl prejet přes silnici a zastavit až u řeky. Vozovku jsme umydli na neschůdnou cestu. Pan Macháček mockrát uklouzl při cestě s mlékem do sběrný. Za to nám dráhu poléval vodou, ono to pak ale jelo ještě líp. Krásné bylo také bruslení na řece. Projížďky celých rodin na bruslích šlajfkách na kličku až skoro pod přehradu a ke Šlemínu. Naposledy jsme si zabruslili v zimě 1953–54. Pak 2. března 1954 naposledy odešly ledy a vzaly s sebou bohužel i život Járy Nováka (spoluzáka ze třídy) – kluci zkoušeli bruslit ještě na pukajícím ledě. Spuštění slapské elektrárny ukončilo krásné koupání i bruslení.

Jít pod skály byl pro nás také pojem. Na silnici k přehradě jsme jezdili na kolech. Ve skalách jsme měly kuchyňky, kde jsme vařili z donesených potravin (mnohdy ještě konzerv UNRA). Také jsme párkrát upekly nějakého kapříka či úhoře, které kluci vylovili z řeky, protože plavali nahoře „seklí“ z turbíny elektrárny. Na skalách se vlnil kavyl – říkaly jsme mu vlásky – skály k přehradě byly úplně stříbrné. „Na ostrůvku“ zase kvetly lilie bělozářky a na skále vysoko nad silnicí koniklec a skalník. Dobrodružné a nebezpečné bylo také lezení na „osla“. To byl výběžek skály vysoko nad silnicí k přehradě připomínající osla, dnes z bezpečnostních důvodů již odstraněný.

Text zpracovala Lucie Hašková

Foto: Pavel Pešek a archiv rodiny Richterovy

BRUNŠOV v obecní kronice

CHARAKTERISTIKA BRUNŠOVA

Brunšov je v nejstarší hradištské kronice charakterizován jako osada ležící na břehu Vltavy, jejíž *hospodářský stav zemědělského obyvatelstva je nebohatý, neboť půda vcelku je nevalná. Většina obyvatel jsou dělníci nebo nalézají obživu na řece Vltavě jako plavci, zřizenci paroplavby apod. Ze živnostní, mimo obvyklých v našich vesnicích, je to hrnčířství, které kvetlo na Brunšově a ve Šlemíně. Poslední dobou stále rostoucím používáním plechového nádobí tato starobylá živnost upadá. Stále větší příliv letních hostů a turistů, povzbuzený hlavně blízkými proudy vltavskými, stává se v letních měsících rovněž značným zdrojem výdělků obyvatelstva.*

Za první republiky

První roky po skončení 1. světové války byly ve znamení euforie ze vzniku samostatného Československa a příjezdu prezidenta T. G. Masaryka do Štěchovic. V roce 1920 se z války konečně vrátili domů na Brunšov i legionáři Alois a Jaroslav Brabcové. O rok později byl slavnostně odhalen pomník památce padlým.

V červnu 1925 počato s přípravnými pracemi ku stavbě dálkového vedení elektrického z elektrárny v Krhanicích přes Třebsín, Hradištko, Brunšov, Štěchovice do Knína a Hraštic. Provoz na lince zahájen 18. 12. 1925, a lidé tak mohli začít využívat výhod elektrizace.

V únoru 1928 vyloženy k veřejnému nahlédnutí projekty úprav Vltavy ve Štěchovicích, které byly vítány s radostí nejen proto, že vzhled kraje se zlepší, ale hlavně pro práci, kterou přinesou místnímu obyvatelstvu.

Od roku 1924 probíhaly debaty o **vybudování mostu přes Vltavu**. Projekt byl však z nedostatku finančních prostředků dlouhou nerealizovatelný. Zastupitelé se snažili, aby stavba mostu byla zahrnuta do projektu úpravy Vltavy, později do projektu stavby vlečné dráhy z Davle do Štěchovic po pravém břehu Vltavy a most by tak byl silniční i železniční. Most byl nakonec postaven v roce 1939 a hned o rok později byl vystaven těžké zkoušce v podobě katastrofální dřenice.

Po 2. světové válce

Po návratu obyvatel z vystěhování byla v roce 1947 dokončena silnice z Brunšova na Hradištko, kterou začali stavět Němci. Lidé se snažili využít bývalé vojenské objekty, v nichž byla zřízena např. továrna na linoleum nebo keramické družstvo Gloria.

50. léta jsou ve znamení **zanikání živností**. Hostinec Josefa Richtra na Brunšově byl převzat pod správu Masny a Bratrství (1950). Na vlastní žádost Frant. Tichého bylo mu povoleno uzavření holičské živnosti v Brunšově (1953).

Text zpracovala Lucie Hašková
Foto: archiv rodiny Kirschnerovy

POSTUPNÉ ZMĚNY NÁZVU

- 1388 Brunssow, Brwmsow
- 1454 Brunčov
- 1499 Brunšov
- 1560 Brnissow
- 1654 Brunssow
- 1788 Brunschau
- 1849 Brunschow (Brunssov), také Brunschau
- 1854 Brnišov
- od roku 1886 úředně Brunšov

Jméno Brunšov vzniklo přivlastňovací příponou -ov z osobního jména Brunše, genitiv Brunše (v. příjmení Bruneš u Kotíka), jež vzešlo z osobního jména Brún a znamenalo Brunšův, t. dvůr.

Slavnostní odhalení pomníku padlých vojáků 21. července 1921

BRUNŠOV V DATECH

1848	církevní panství Hradištko se stalo samostatnou obcí nově zřízeného politického okresu, součástí obce byly osady Brunšov a Pikovice	1942	nucené vystěhování
1865	první plavba parníku ze Smíchova do Štěchovic	1946	vyzvednutí archivu K. H. Franka Američany v Dušně
1898	založen podpůrný spolek Vltavan Štěchovice	1947	dokončena silnice mezi Hradiškem a Brunšovem
1922	slavnostní odhalení pomníku padlých v 1. světové válce	1948	zřízení továrny L. Dostála na linoleum a továrního družstva „Gloria“; znárodněn hostinec Josefa Richtera
1925	provedena elektrifikace	1949	zahájení autobusové dopravy do Prahy
1939	postaven štěchovický most	1951	instalace místního rozhlasu
1940	Brunšov postihla ničivá dřenice	1954	napuštěna Slapská přehrada, která provždy změnila ráz krajiny

Tajemství BRUNŠOVSKÉHO CHUDOBINCE

Když vstoupíte do světa, kde žije Hana Purkrábková a Karel Pauzer, dýchne na vás zvláštní atmosféra. Čas tu najednou zpomalí a ruch okolního světa sem nedoléhá. Svět sám pro sebe je však skrytý jinde – na půdě rozlehlého ateliéru, kde se ocitnete ve společnosti záživných jedlíků a letargických žen nesourodě doplněných o podivné výtvary z říše zvířat a rostlin. Paní domu nás pozve na kávu, kterou připravuje se zvláštní obřadností, a výsledek je neuvěřitelně lahodný. Jediným zklamáním je, že jsme nezastihli doma pana Pauzera, a tak si povídáme se sochařkou HANOU PURKRÁBKOVOU.

Jaké byly prvopočátky vaší tvorby a od kdy pracujete s hlinou?

Snad úplně od malička. Bydleli jsme ve státních nádražních domech v Táboře, což bylo pět baráků, kde bydleli samí železničáři. A když se někde vymazávala kamna, tak tam navezli jíl a já jsem si s tím začala hrát. A jednou mi někdo řekl, to jsem byla ještě malá, že bych mohla jít do Bechyně na keramickou školu, a tak jsem s tím už tak nějak počítala. Takže jsem se k tomu dostala docela přirozeně.

Pokládáte se víc za sochařku nebo keramičku?

Já jsem takový kočkopes. Dřív jsem dělala hodně keramiku, ale vždycky jsem spíš tíhla k tomu, abych dělala své panáky. A protože čas letí a sil ubývá, tak už keramiku nedělám a dělám jen své panáky.

Váš manžel je také sochař. Konzultujete spolu to, na čem právě pracujete?

Nekonzultujeme. Když člověk udělá věc, která je eventuelně dobrá, tak to musí pramenit z nějakého prožitku. Člověk to neudělá naráz. To je rozdíl mezi sochařstvím a keramikou. Když dělám keramiku, vezmu hlinu, plácnu a šup – je hotovo. Kdežto sochařina je proces. Nejdřív si uložím nějaký nápad v hlavě a pak když začnu pracovat, tak to najednou vyvstává. Nedokážu to popsat.

Co pokládáte za svůj největší úspěch v kariéře?

V roce 1986 jsem v Qualdu Tadinu v Itálii dostala cenu na keramické soutěži. Dověděla jsem se to 1. srpna a 8. srpna jsem ji měla převzít. Ale v době devizových příslibů to bylo nemožné.

Jaký byl život umělců v době socialistického realismu?

Pracovala jsem na poloviční úvazek u Davidů ve Štěchovicích. 14 dní jsem dělala keramiku

a to byl můj způsob obživy a 14 dní pro sebe a vždycky jsem říkala, že zachraňuji čest nás dvou, protože Pauzer byl od začátku na volné noze. V době normalizace začaly registrace. Kdo chtěl mít svobodné povolání, musel být registrován ve Fondu výtvarných umělců. Kdo nebyl zaregistrován, nedostával zakázky.

A protože Karel v roce 1968 hodně vystavoval ve Špálově galerii u Jindřicha Chalupeckého (významný český teoretik, umění, který se za normalizace ocitl na černé listině – pozn. red.), tak registraci nedostal. V 70. letech začal tedy restaurovat barokní sochy na severu Čech v těžební oblasti, kde se nacházelo velké množství cenných soch, které se opravovaly a nově umísťovaly.

Měli jste vůbec chuť v této době něco tvořit?

Když má člověk chuť něco dělat, tak to dělá, pokud jeho práce není vázaná na nějakou technologii. Stačila hlína, tužka a papír. Ale

nebylo jednoduché vyjít ani s obyčejnými lidmi. Nebylo běžné pracovat na volné noze, proto nás mnozí považovali za flákače.

Na Salónu Medník jste vystavovala po každé, zatímco pan Pauzer nikdy. Proč? Karel říká, že nechce nikoho děsit.

Jaké má reakce na svoje sochy?

Různé. Často se stane, že poprvé se lidi zaleknou, ale pak přijdou znovu a shledají v tom něco, co tam opravdu je.

Vaše plastiky vypovídají mnohé o vás samotných. Plastiky pana Pauzera na mě působí tak, že pod drsnou skořápku ukrývají křehkou a zranitelnou duši. Platilo by totéž o panu Pauzerovi?

Tváří se, že není zranitelný, ale je. Asi to tak možná je. Ještě že nás neslyší.

Jaké bývají reakce na vaše dílo? Předpokládám, že spíš úsměvné.

(Nesouhlasí). Reakce jsou opravdu různé. Když jsem měla první samostatnou výstavu v muzeu v Bechyni, četla jsem si pak zápisy: „A tohle děláte za dělnické peníze?“ Někdo byl zhnusený. Ale byly i potěšitelné reakce. Lidé mají svou určitou představu, jak má co vypadat a co je krásné. A když jim někdo tu představu naruší, tak to hůř přijímají.

Pokud by vaše sochy měly reálný předobraz, myslíte, že by lidé byli rádi, že jste je takto zobrazila?

Asi ne. Tyhle paní ne (ukazuje na své dvě sochy, kterým chybí optimistický výraz). Jednou jsem čekala na Pauzera, když

byl na operaci s očima, a tyhle paní taky na někoho čekaly. Ale podívejte se někdy na babky, až budou někde sedět a civět, jak se tváří...

Když moje babička přišla na Salón Medník, tak pozdravila nějaké lidi. A když k nim přišla blíž, tak zjistila, že jsou to vaše sochy. Míváte někdy pocit, že ožívají? Rozmlouváte s nimi?

To je od babičky milé. Já si s nimi povídám už v průběhu té práce, jak je tak různé štouchám a přištipuju a boxuju. A přiznám se, že je dost nerada prodávám, i když abych mohla dál tvořit, potřebuju na to prostředky. Nerada se s nimi ale loučím.

Tuhle sochu u nás znají všechny děti

} Pocházíte z Tábora. Jak dlouho žijete na Brunšově?

Od roku 1961, kdy jsme dokončili UM-PRUM. Nastoupila jsem k Davidovým ve Štěchovicích, abych se naučila točit na kruhu, což jsem z bechyňské keramické školy kupodivu neuměla. Na panu Davidovi bylo úžasné, že to, co uměl, si nenechával pro sebe.

} Komu patřil dům, než jste se sem nastěhovali?

V tomto domě se narodila Karlova maminka a my jsme neměli kam jít, proto jsme se tu usadili. Byl tu jeden malý volný pokojík, kde jsem začala bydlet sama, protože Karel musel jít hned po škole na dva roky na vojnu. Ale přede mnou tam bydlel jistý pan Žemlička, který byl zavřený, protože neplatil alimenty. A když si to odpracoval, tak se sem zase vrátil. Ale naštěstí se pak přestěhoval do jiného bytu na Šlemíně.

} Budova, ve které máte dnes ateliér, také patřila k domu?

Náš dům byl původně statek, ke kterému patřily velké pozemky. Karlův dědeček prodal jednu budovu koncem 19. století obci, která v ní zřídila chudobinec. Když jsme sem přišli, využíval to Svazarm. Snili jsme o tom, že by tam byl krásný ateliér. Pak jsme se dověděli, že se to prodává a někdo to chce koupit na rekreaci. Tak jsme na poslední chvíli o chudobinec zažádali a vyšlo to. Karel to pak s kamarády přestavěl a dodnes si toho vážíme.

} Jaký byl Brunšov v té době?

Když jsem se sem nastěhovala, na stráni na Ovčičkách se pásly kozy. Všechny stráně byly holé, spasené a břehy byly vysekané, protože každý chodil na trávu králíkům. Vzpomínám na pana Šplíchala, který už byl starý a nemocný, a přesto vzal kosu a všechno krásně vysekal. Když jsem tu byla první rok a přišel podzim, tak se Pauzerovi vrátili zpátky do Prahy, Karel byl na vojně a já jsem tu osaměla s panem Žemličkou. Tak jsem chodila ke Šplíchalům do hospody a bylo to, jako když přijdete k někomu do kuchyně, a bylo to moc milé. Měli kamrlík na spaní a jinak žili v lokále.

} Jak vzpomínáte na povodně v roce 2002? Zatopila dům voda?

Voda zaplavila jenom zahradu. Bydlela tu s námi ještě dcera s malými dětmi a vůbec jsme nevěděli, kam půjdeme, ale nechtělo se nám odjet do Prahy a být daleko. A potkali jsme paní Horovou a ona říká: „Proč už nejste u nás?“ Tak se nás ujali Horovi, jen pro kočky nebylo místo, tak zůstaly nahoře v chudobinci. Všude tu bylo takové ticho, jak tu nebyli žádní lidé, jenom řvala ta řeka a bylo to takové neuvěřitelné. Pak jsem si říkala, že jsme

Keramická plastika Karla Pauzera

si to měli vyfotit, ale my jsme nemohli, byli jsme takoví ztuhlí.

A teď se chci zeptat já: Když shořel Ovčín, zachovala se původní socha beránka. Ovčín byl takové duchovní místo Hradištka. Nedala by se na to místo postavit socha beránka jako připomínka Ovčina?

Text: Lucie Hašková

Foto: Jovan Kubiček

Hana Purkrábková se narodila 19. srpna 1936 v Táboře, Karel Pauzer o necelé čtyři měsíce později v Praze. Oba absolvovali Vysokou školu umělecko-průmyslovou v ateliéru profesora Jana Kavana.

Hana Purkrábková je významnou osobností v oblasti české figurativní plastiky. Zobrazuje člověka tak, jak by si to on sám nejspíš nepřál.

Ve chvílích, kdy má pocit, že je nepozorován, kdy se přestává kontrolovat a na povrch vyplouvají jeho neřesti a nedostatky. Tváře objektů jsou anonymní, odrážejí se v nich různé povahové vlastnosti, zamyšlenost nebo soustředění při nějaké činnosti (např. při jídle). Jejich stvořitelka je však nechce zesměšnit, zobrazuje je s laskavostí a pochopením.

Sochařina je proces. Nejdřív si uložím nějaký nápad v hlavě a pak když začnu pracovat, tak to najednou vyvstává

Uspořádala řadu výstav doma i v zahraničí, např. v Praze, Bechyni, v USA či v Belgii, společnou výstavu s Karlem Pauzerem např. na hradě Sovinec, v Moravské galerii Brno nebo v Galerii Synagoga Hranice.

Její dílo je zastoupeno v soukromých i veřejných sbírkách v České republice i v zahraničí (Národní galerie Zbraslav, Umělecko-průmyslové muzeum Praha, Moravská galerie Brno a další).

Dílo Karla Pauzera je v našem současném sochařském umění zcela mimořádné a originální. Zobrazuje svět zvířat, který neodpovídá konvenčnímu pohledu. Hybridní zvířecí tvary se podobají jakýmsi skřetům, jejichž stavba těla je detailně obnažená a naturalisticky syrová. Zpodobená zvířata nám nedovolí kochat se jejich krásou, ale donutí nás přemýšlet o jejich hlubší podstatě.

NA CO SE LETOS TĚŠÍ NAŠI ŠKOLÁCI

V úterý 1. září v naší ztichlé budově opět zahučelo jako v úle a vrátili jsme se svorně do lavic a za katedry. Uvítání sedmnácti nových prvňáčků letos dodala opravdu slavnostní punc maminka Podlešáková, která vyčarovala krásné šerpy a dokázala to zařídit také nejen pro paní učitelku, ale i pro chlapečka, který se k nám přihlásil na poslední chvíli. A zase mne pálily oči, když jsem sledovala suverénní pátáky, kteří je novým kamarádům slavnostně navlékali, a vzpomínala jsem na to, jak jsem je před pár lety vykulené vítala do první třídy já. Nějak to moc rychle utíká. A co nás letos čeká? Například nový celoroční projekt, o kterém píše paní učitelka Hradilová:

Cesta kolem světa

Po loňském velmi úspěšném projektu, ve kterém jsme putovali po vybraných evropských zemích, se letos pustíme ještě dál. V šesti pokračováních se vydáme do všech kontinentů světa. Budeme společně pátrat po tom, jak vypadají, jakou mají historii, jakými jazyky tam lidé mluví, ale také, která zvířata tam žijí a jaké rostliny rostou.

Zachováme úspěšný „projektový scénář“ – tedy rozdělení dětí do smíšených skupin, které vedou nejstarší z nich. Tento způsob se velmi osvědčil, protože při něm můžeme využít toho, že jsme nevelkou školou, kde se všichni známe. Děti se při tomto způsobu práce naučí tomu, na co v běžné výuce není prostor. Tedy spolupracovat s dětmi různého věku, ti větší pak také vést celou skupinu dětí, vymyslet, rozdělit a koordinovat práci těch mladších. Do života k nezaplacení... O tom, jak se nám práce daří, Vás budeme opět informovat na našich webových stránkách www.zshradistko.cz.

Další novinkou je u nás druhé oddělení družiny, které pro velký zájem povede s paní Minaříkovou i paní Radka Šimáčková. Družinové děti budou moci využít i ranního pobytu ve škole – a to už od sedmi hodin ráno.

Děti už se nemohou dočkat, až si pořádně zařadí na školní zahradě, kterou zkrášlil nový chodník, vybudovaný na konci minulého školního roku. Paní učitelky jásají, jak se ve třídách snížila hladina hluku po prázdninové opravě svítidel, která vloni vrčela a vrčela.

Všechny pedagogické i výchovné pracovnice už pilně vybírají z nabídek seminářů celoživotního vzdělávání a já každé první pondělí v měsíci zasednu také do škamen, zpátky na fakultu. Ke své nové roli školního výchovného poradce bych si ráda zvýšila kvalifikaci dvouletým studiem.

O plánovaných akcích Vás budeme průběžně informovat hlavně na našich školních webových stránkách, kde také najdete kompletní seznam toho, co jsme podnikali mimo výukových hodin vloni.

A tak tedy – děkuji jménem nás všech zástupkyním obce – paní Dolejšové a paní Glasnákové za kytičku a upřímné přání a hlavně dětem přeji – pevné zdraví, hodně zdaru, hodně legrace, spoustu nových podnětů a báječných dní v naší školičce!

Text: Jana Chadimová, Foto: Markéta Podlešáková

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK A ZMĚNY V MATEŘSKÉ ŠKOLCE

Skončily prázdniny a začal další školní rok. Pro někoho běžný jako předešlé září. Pro prvňáčky první velký krok do života. Pro mne také začátek nové životní etapy. 22. 6. 2009 jsem byla pověřena dočasným výkonem funkce ředitelky mateřské školy od 1. 7. 2009. Převzala jsem po paní ředitelce Evě Novotné dobré jméno školky, spokojené děti i personál, fungující spolupráci s rodiči i obecním úřadem. Na to vše chci navázat a pokračovat. Víím, že to pro mne bude dost náročné. Stejně jako loňský rok máme ve školce 50 dětí ve dvou třídách – Delfinci a Dráčci. Z toho poprvé do školky přišlo 16 dětí. Máme i novou paní učitelku Danu Wunschovou z Vraného. Těším se, jak si to letos i další roky budeme užívat!

Text: Jana Slezáková

{ KULTURA }

Začátkem října vychází v nakladatelství Mladá fronta kniha **Krajem soutoku Vltavy se Sázavou**. Obrazová publikace zachycuje na historických fotografiích krajinu a život

v našem kraji v první polovině 20. století. Jejím autorem je amatérský fotograf a sběratel **Vojtěch Pavelčík**, s nímž jsme uveřejnili rozhovor v podzimním Zpravodaji z roku 2008. Páteří publikace jsou fotografie z obcí Měchenice, Davle, Štěchovice a Slapy od davelského fotografa **Josefa Dvořáka**.

K příležitosti vydání knihy se v Davli a ve Štěchovicích uskuteční **dvě výstavy fotografií Josefa Dvořáka**, které na sebe budou tematicky navazovat.

Knihu je **ke koupi na Obecním úřadě Hradištko** a v běžné síti knihkupectví.

Město Davle a Vojtěch Pavelčík dosudji si žít na výhledu

DAVLE

a okolí na dobových fotografiích Josefa Dvořáka

Výstava se koná
v prostorách úřadu městyse DAVLE
ve dnech
10.10. - 1.11.2009

Otevírací doba:
pondělí - 10.00 - 18.00 hod.
úterý - 9.00 - 11.00 hod. a 14.00 - 18.00 hod.

další informace naleznete na
www.dvorak-davle.cz

VÝHRY A DALŠÍ RADOSTI MALÝCH SOPTÍKŮ

Září s sebou přináší nejen začátek školního roku, ale pro Soptíky i hasičský kroužek a zahájení pravidelných tréninků. Letos se do nich vrhly opravdu s nadšením. Jak už jsme řekli, září bude především ve znamení pilného trénování. K ostříleným matadorům nám letos přibýlo i několik nových dětí, takže celkový počet Soptíků již přesáhl čtyřicetku. I když je díky tomu naše práce stále náročnější, máme z toho radost a těšíme na vše, co se bude dít. Již 3. 10. totiž naše úsilí prověří další soutěž Plamen, tentokrát ve Lhotě.

Pojďme si zavzpomínat, co všechno jsme zažili v měsících minulých

První měsíce roku se každoročně nesou převážně ve znamení klidu. V zimě se venku moc trénovat nedá, proto jsme se trochu věnovali teorii a také si společně užívali zimních radovánek – sáňkování, bobování a bruslení. Jakmile se ale sluníčko probudilo, vrhly se děti s nadšením do trénování útoku a dalších dovedností. Byla to dřina, ale vyplatila se: v soutěži Plamen v Masečíně Soptíci získali 2., 3. a 5. místo a příprava (děti ve věku pěti let) cenu za nejhezčí útok a v soutěži o Pohár starosty Slap dokonce 1. a 3. místo.

Jako opravdoví borci si pak děti mohly připadat v Čísovicích. Zdejší hasiči se totiž rozhodli zahájit činnost dětského kroužku a pozvali si právě naše Soptíky, aby jim předvedli, jak na to.

Když jsme u výčtu úspěchů, nesmíme zapomenout na Štefanovy fešandy, tedy maminky malých Soptíků, které s vedením kroužku pomáhají. Rozhodly se, že samy nebudou zahálet, vrhly se do trénování společného ženského útoku a začaly sbírat vavříny na soutěžích. A úspěšné byly i v roce letošním, ze slapské soutěže si přivezly bronz a ze závodů o Pohár starosty OSH v Davli dokonce stříbro.

Čarodějnici jsme oslavili, na den dětí nedošlo

Poslední dubnový den byl již tradičně zasvěcen pálení čarodějnic. Akce byla pořádána naším sborem v režii Štefana a jeho fešand, snad všichni účastníci akce hodnotili jako

mimořádně vydařenou. Totéž bohužel nemůžeme říci o další tradici – hasičském Dni dětí. Jeho plánovaný termín se bohužel kryl s volbami do Evropského parlamentu, které dostaly přednost. Všem, kdo se na dětský den těšili, se omlouváme a doufáme, že jim to příští rok budeme moci vynahradit.

Mimořádně zdařilý byl naopak Tábor Žďaň, na který jsme se společně vypravili o prvním prázdninovém týdnu. I když nám počasí zrovna nepřálo, vydařil se naprosto úžasně, takže děti i vedoucí svorně odjížděli se slzičkami v očích. Pokud chcete nasát trochu skvělé atmosféry, která tábor provázela, mrkněte na hasičský web www.hasicihadistko.xf.cz a prohlédněte si pár nejzdařilejších fotek.

Celkově tak byly první dvě třetiny roku zdařilé, a proto bychom chtěli moc poděkovat všem, kdo nám s dětmi pomáhali, podporovali nás a fandili nám. Doufáme, že nám svou přízeň neodepřete ani v období následujícím.

Co nás čeká na podzim a v zimě

Jak už jsme řekli, září bude především ve znamení pilného trénování. Práce to vzhledem

k rostoucímu počtu dětí nebude jednoduchá, máme ale radost, že tréninky a soutěže děti baví. Již 3. 10. pak naše úsilí prověří další soutěž Plamen, tentokrát ve Lhotě.

Datum 31. 10. bude tradičně patřit Halloweenu. Hasiči jej pořádají ve spolupráci s MŠ a na všechny děti čekají soutěže, hry, lampionový průvod a možná i ohňostroj (sledujte plakáty, které vylepíme nejpozději týden před akcí).

V listopadu a prosinci společně oslavíme Posvícení a Mikuláše, připravíme se na Vánoce a chybět nebudou ani výlety a další akce, o nichž vás budeme včas informovat.

*Text a foto: Štefan, Věra, Verča, Martina
a naše nová úžasná síla Markéta*

KVALITNÍ SPORTOVNÍ ZÁZEMÍ JE VĚCÍ NÁS VŠECH

Tento článek bych chtěl pojmut spíše jako pozvánku, jako informaci o tom kam se chce TJ ubírat, jako žádost o pomoc a aktivitu lidí, kteří by mohli pomoci při fungování spolků v obci, ale nejsou si jisti, jestli jejich pomoc budeme potřebovat.

Abych začal postupně, hlavní cíle jsou vlastně dva: přivést ke sportování co nejvíce lidí, od dětí až po seniory, a rozšířit a zkvalitnit sportovní zázemí v obci. Pořádání Posvícenské zábavy a Šibřinek pro dospělé je spíše snahou o vylepšení kulturního spektra pro střední a snad i starší generaci (neděláme si iluze, že bychom v boji o teenagery mohli konkurovat diskotékám v okolí, i když samozřejmě i tuhle generaci rádi přivítáme), přinese to i pár peněz do pokladny a snažíme se udržet tradici, která funguje už spoustu let (i když před pár lety měla Posvícenská zábava namále). Dětský den a dětské Šibřinky přitahují stále více dětí a kromě radosti z dětských úsměvů jsou pro nás i příležitostí poznat a pokusit se přivést ke sportu nové tváře. Ale to všechno je nadstavba, nejdůležitější a taky nejnáročnější je pravidelná činnost, vedení a fungování jednotlivých oddílů. Tady se projevují největší rozdíly v přístupu vedoucích a tady se také projevuje nejvíce nedostatek lidí, kteří jsou ochotni a schopni najít si čas. Nejlépe v tomhle směru už několik let funguje práce ve fotbalovém oddíle, ale vzhledem k nárůstu počtu dětí, vzniku oddílu nejmladší přípravky a stále větší potřeby založení mužstva dorostu je nutné najít další rodiče, kteří pomohou těm stávajícím. Oddíly mládeže také jezdí 2x ročně na soustředění

do sportovních areálů v Čechách a tyto akce patří i mezi rodiči k velmi oblíbeným. Byla by škoda, kdyby se kvůli nedostatku trenérů musela činnost mládežnických oddílů omezovat. Treninky žáků a přípravky probíhají na fotbalovém hřišti v úterý a v pátek vždy od 17.00 hod.

Hodně populární hlavně mezi předškoláky je cvičení v tělocvičně, které probíhá ve dvou věkových kategoriích v období školního roku vždy jednou týdně (zpravidla úterý od 15 do 17 hodin) už devátým rokem. Děti získávají základní pohybové návyky, hrají různé hry a poznávají blíže nové kamarády. Treninků basketu a volejbalu určených především pro školáky se bohužel účastní málo dětí. Je to škoda, díky podpoře obecního úřadu a poměrně nenákladnému zdroji tepla můžeme využívat tělocvičnu pro všechny členy hradištské TJ v rámci členských příspěvků 150,- Kč za dítě na rok. Velkým zpestřením pro děti by určitě byla možnost hrát stolní tenis, před rokem jsme koupili dva nové stoly, přidali volné hodiny v tělocvičně a věřili, že v týmu, který se přihlásil do okresní soutěže, najdeme někoho, kdo by se trénování dětí chtěl věnovat. Bohužel se to stále nepodařilo a stačí vlastně jen jediné, najít člověka, který má s pincesem zkušenosti a dokáže si vyčlenit každý týden 2 až 3 hodiny. Nepotřebujeme

vychovat šampiony, ale rozšířit možnosti sportovního vyžití školáků.

Dospělí, pokud budou mít zájem o některý sport, mají možnost kdykoliv v době tréninků přijít a určitě budou v jednotlivých oddílech vítáni. Složitější je situace v tenise, kde současný kurt nestačí zcela pokrýt ani popávku členů tenisového oddílu, takže je pro ostatní velmi malá šance si na Hradištku zahrát. Ale tenisté mají poměrně velkou možnost využít tenisových kurtů v okolních obcích. Kurt na plážový volejbal, který jsme si vybudovali spíše pro zábavu a relaxaci, byl přes prázdniny k naší radosti poměrně hojně využíván také generací náctiletých a zdokonalení volejbalového stylu je na všech zřetelně vidět. Bohužel začátky tohoto sportu přináší i svá rizika, takže několik z nás se zblízka podívalo na chirurgická oddělení při rovnání polámaných prstů. Ale ani to nám nevzalo chuť pokračovat.

Text: Ladislav Vondrášek

**POSVÍČENSKÁ
ZÁBAVA**

sobota

14. 11. od 20 hodin

v tělocvičně na Hradištku

hraje kapela

RABAKA – Elán Revival

ROZVRH HODIN V TĚLOCVIČNĚ 2009 / 2010

	8.00 –13.00		13.00 –14.00	14.00 –15.00	15.00 –16.00	16.00 –17.00	17.00 –18.00	18.00 –19.00	19.00 –20.00	20.00 –20.30	20.30 –21.30
PO	ZŠ HRADIŠTKO					FOTBAL přípravka Čermák	STOLNÍ TENIS (od 17.30) dospělí Vala			CVIČENÍ ženy Varcabová I.	
ÚT	ZŠ HRADIŠTKO			ŠKOLNÍ DRUŽINA	CVIČENÍ rodiče s dětmi 2-4 roky		BASKETBAL mládež Kučera	FOTBAL (od 1. 11.) dospělí Vnouček, Hušbauer		BASKETBAL dospělí Kučera	
ST	ZŠ HRADIŠTKO				FOTBAL přípravka Čermák, Soukup		FOTBAL žáci Hašek		VOLEJBAL Šimerová		
ČT	ZŠ HRADIŠTKO				CVIČENÍ (do 16.30) děti 4-6 let Vondrášková		FOTBAL (od 16.30) přípravka Soukup		FOTBAL př. – rodiče Hašková	CVIČENÍ ženy Varcabová I.	
PÁ	ZŠ HRADIŠTKO			TANCOVÁNÍ dětí Svobodová, Klusová		FOTBAL přípravka Soukup	FOTBAL žáci Hašek		FOTBAL dospělí Vnouček, Hušbauer		
SO			STOLNÍ TENIS Vala	NOHEJBAL Blažek			VOLEJBAL TJ Slapy Janda		VOLEJBAL dospělí Kučerová		
NE				VOLEJBAL Drexlerová			VOLEJBAL Šimerová		FOTBAL ASPV Čermák, Kakos		

V případě konání **mistrovských soutěží a turnajů o víkendech** se řádné tréninky v těchto termínech přesouvají do volných termínů druhého víkendového dne.

Pořádající oddíl je povinen vyvěsit oznámení o konané akci na vstupu do tělocvičny tak, aby oddíly, kterých se tyto přesuny týkají, byly o konané akci informovány minimálně týden dopředu. Fotbalové oddíly tělocvičnu využívají pouze v období říjen – březen.

Úhrada za používání tělocvičny: ČLENSKÉ ODDÍLY TJ (oddíl hraje soutěž za TJ, mládež TJ, min. 15 platících členů v daném oddíle) – 0 Kč /hod.

OSTATNÍ ČLENSKÉ ODDÍLY (všichni platí příspěvky – méně než 15 členů) – 50 Kč/hod.

OSTATNÍ – 150 Kč /hod.

Turnaje: kromě poplatku se před zahájením složí vratná záloha 1 000 Kč, která bude v případě dodržování pravidel v tělocvičně (zákaz kouření, zbytečný úklid, neničení zařízení apod.) po turnaji vrácena. Poplatky budou placeny u paní Vrnákové min. na 2 hodiny dopředu (kvůli blokadě tělocvičny).

V případě změn bude informace ve vývěsce TJ u OÚ a v tělocvičně.

JAK JSME BYLI V MAIKOLANDU

Jednu červencovou sobotu jsme vyrazili autobusem p. Šárky ze Slap na dlouhou vypravovanou akci k našemu kamarádovi Jendovi Maikovi do Libiše u Neratovic po sedmi letech. Dlouho se nám to nevedlo, dlouho jsme nemohli sehnat

peníze. Před dvěma lety jsme to měli vypravené. A čtrnáct dní před odjezdem jsme to museli pro srdeční slabost Jendy Maika zrušit. Až nyní se to povedlo za finanční pomoci Obecního úřadu Hradištko, který nám přispěl částkou 1 500 Kč. Tak jsme si mohli dovolit dát cenu zájezdu 100 Kč na osobu a tradičně děti jely zadarmo.

Organizaci a přípravu zájezdu s občerstvením a obsluhou zajistil Václav Roučka. Během cesty se podávaly bonbónky Slávie i nějaké to pivečko i panáček. K navigaci se postavil Mikuláš Šabla a na poprvé jsme odbočili o cestu dříve a zajeli sice do Libiše, ale jinam a horko těžko jsme se ze slepé uličky vraceli. K občerstvení jsme měli 10 litrů dršťkové polévky, párky, křupky, brambůrky. K pití 10° Gambrianus a 12° Plzeň, limo a alkohol. Polévku a pití prodávaly paní Jiřina Roučková a Míla Bašťařová. Řidičem autobusu byl zpívající Josef Šárka. Během cesty a v Maikolandu zpívala kapela pana Zahálky z Masečína. Celkem se zájezdu zúčastnilo 7 členů odbočky, 24 nečlenů a 5 dětí a 2 slávisti z kolínské odbočky. Název MAIKOLAND je odvozen podle jména našeho hostitele. Vše se nachází v Libiši u Neratovic v slávistickém skanzenu, kde je vše od plotu až po dílnu v našich červenobílých barvách. Pan Maik a paní Maiková nás vyhlíželi už na cestě. Jenda Maik osobně každému potřásl rukou a přivítal ho.

Po prohlídce si vzal slovo předseda Václav Roučka, který přivítal hosty v Maikolandu a seznámil je s naší odbočkou a posledními

akcemi. Potom předal dary členům k narozeninám. Konkrétně k 35 letům Romana Komzáka a k 70 letům Mikuláše Šabla. Potom předal legitimaci poslednímu našemu členu z Litvy Danovi. Protože bylo více nečlenů, seznámil lidi s naší fotbalovou Slávií, historií, hráči a co znamenají barvy a hvězda na našem dresu. Potom řekl Maik pár slov, jak se dostal k malování a později přidal pár historek. Následovala volná zábava.

Počasí nám vyšlo fantasticky, když jsme končili, začalo poprchávat. Jenda Maik jako průvodčí nám dal znamení k odjezdu. Zájezd se každému líbil i dětem, kterým učarovala stará požární houkačka poháněná vzduchem z pumpičky.

MISTROVSKÝ POHÁR NA HRADIŠTKU

O sportovní událost roku v naší obci se postaral Ladislav Volešák. Začátkem června získal se Slávií již druhý titul. Láda celé fotbalové jaro bojoval s nepříznivou Cronovou nemocí. Přesto se tento Hradišťák vrátil na trávník a byl platným hráčem základu. Svou agresivní hrou, přímými a rohovými kopy výrazně přispěl k obhajobě mistrovského titulu. Dne 20. června přinesl Láda do naší obce mistrovský pohár. S pohárem i s Ládíkem jsme se mohli vyfotit, což nás všechny sportovní fandky, a zvláště slávisty, moc potěšilo.

Text a foto: Václav Roučka

LOVECKÁ SEZONA ZAČÍNÁ!

Blíží se podzim a s ním i lovecká sezona do českých luhů a hájů. Dalo by se říci, že lov je taková třešnička na dortu za celoroční péči o zvěř, kterou obvykle lidé moc nevidí, a když už vidí, tak nejspíš ani nevnímají. Plný krmelec nebo zásyp (přikrmovací zařízení pro drobnou zvěř – bažant, kachna) jim přijde jako samozřejmost. Ovšem člověk s flintou a kloboukem, kterého potká v přírodě, rovná se, hlavně díky negativní kampani v médiích, potencionální vrah a v lepším případě někdo, kdo mě bude plísnit za volně pobíhajícího psa uprostřed lesa, nebo nutně dodá, že oprávněně... Kdo by viděl tolik zadávaných srn a srnčat domácími mazlíčky jako my myslivci, nedivil by se.

V každém odvětví lidské činnosti se najdou lidé různí, já se však mezi myslivce setkávám v naprosté většině s lidmi rozumnými, kteří mají rádi přírodu, rádi v ní pobývají, ne zřídka se svým čtyřnohým pomocníkem – loveckým psem, a rádi pro ni něco ve svém volném čase udělají.

Lov již od pradávna do českých lesů neodmyslitelně patří, ať už se to některým panelákovým ochráncům z „velkého města“ líbí či nikoli. Na nás je udělat vše pro to, aby naše činnost měla kulturu a rozvíjeli a dodržovali jsme staré myslivecké zvyky a tradice, které k české myslivosti již řadu generací neodmyslitelně patří. Kdo slyšel do ticha lesa znít tóny borlice mysliveckým Halali, ví, o čem mluvím.

Je na nás i to, abychom udělali vše pro to, aby naše činnost byla co možná nejbezpečnější. I z toho důvodu konáme srpnou povinné brokové střelby, obvykle na střelnici

v Nesvačilech, kde se střílí disciplína americký trap. Není nic lepšího, než si v bezpečném prostředí střelnice před začátkem podzimní lovecké sezony zbraň osahat a oživit si všechny bezpečnostní návyky. Letos putovní pohár získal Jan Tošnar, nástřelem devatenácti terčů ze třiceti. Tímto ještě jednou gratuluji. Nakonec mi zbývá pouze informace, kdy se s myslivci při společných akcích můžete v lesích okolo Hradištko potkat. Prvním zářím začíná doba lovu kachen – dle zákona se loví pouze v sobotu a ve středu, u nás převážně způsobem takzvaného lovu na tahu. Na listopad a prosinec máme naplánovány společné hony na drobnou zvěř – bažanta, zajíce již zhruba deset let nelovíme, ty pouze na prstech v lepším případě obou rukou, počítáme a chlubíme se, kdo jich kde viděl více, bohužel... S „americkým broukem“ soudruzi téměř vyhubili nejen zajíce, ale třeba i koroptve a křepelky, musím dodat, že na populaci mandelinky bramborové se insekticidy příliš nepodepsaly... Termíny společných honů jsou 2., 14. a 28. listopadu a 12. prosince.

S mysliveckým pozdravem Lovu a lesu Zdar!

Text a foto: Rudolf Zděnek

VODNÉ, VODOVODNÍ PŘÍPOJKY A INERTNÍ ODPAD

Obec Hradištko se stala od 1. července 2009 **plátcem DPH**, tato skutečnost **ovlivňuje cenu vodného, finančního příspěvku** dle uzavřené příkazní smlouvy **na vodovodní přípojku a připojení na vodovodní řád a poplatku za uložení inertního odpadu**.

Cenu vodného zastupitelstvo schválilo na veřejném jednání konaného dne 22. června 2009 na **41,00 Kč za 1 m³**. Do navýšení se promítá nejen odvod DPH, ale zároveň poplatek České inspekci životního prostředí, který činí 2,00 Kč za 1 m³. Pro srovnání, ve Štěchovicích mají od 1. července 2009 cenu vodného **40,21 Kč za 1 m³**.

V případě **finančního příspěvku dle uzavřené příkazní smlouvy na vodovodní přípojku a připojení na vodovodní řád** byla původní částka 35 000 Kč. Prostým výpočtem by měl nový poplatek činit Kč 41 650 včetně DPH. V tomto případě zastupitelstvo schválilo navýšení částky na **40 000 Kč včetně DPH**.

Poplatky za uložení inertního odpadu zastupitelstvo obce schválilo navýšení o sazbu DPH. Viz ceník:

Zemina a kameny	238 Kč à 1 tunu
Vytěžená hlšina	238 Kč à 1 tunu
Zemina a kamení	238 Kč à 1 tunu
Nerosty (písek, kameny)	238 Kč à 1 tunu
Beton	274 Kč à 1 tunu
Cihly	274 Kč à 1 tunu
Tašky a keramické výrobky	274 Kč à 1 tunu
Asfaltové směsi	298 Kč à 1 tunu

Změna provozní doby skládky Sekanka: Sobota 7:00 – 12:00

Pondělí a čtvrtek – uložení inertního odpadu pouze na základě telefonické domluvy s pověřeným pracovníkem p. Hacaperkou
tel. 602 966 228.

CENTRUM EKOLOGICKÉ VÝCHOVY ZVONEČEK

Vás srdečně zve na slavnostní otevření naučné stezky Medník. Slavnostní zahájení proběhne v úterý 27. října od 10:15 u vlakové zastávky Petrov u Prahy, kde naučná stezka začíná.

Realizaci rekonstrukce a rozšíření naučné stezky Medník podpořil Středočeský kraj a společnost RWE Transgas NET. prostřednictvím Českého svazu ochránců přírody (společného programu Blíž přírodě).

**Podrobnosti naleznete na webových stránkách
www.cev-zvonecek.cz**

CHARITATIVNÍ SBÍRKA

Přesný termín podzimní charitativní sbírky zatím není znám, pokusíme se zajistit svoz v období před Vánocemi, aby se nám lépe uklízelo. :-)

Text: Jana Chadimová

OBEC HRADIŠTKO je od 1. července 2009 plátcem DPH

DIČ: CZ00241245

Ke dni **1. 1. 2009** byl **novelizován zákon č. 235/2004 Sb., O dani z přidané hodnoty**, v platném znění (dále jen zákon o DPH). Tento zákon byl novelizován zákonem č. 302/2008 Sb., a to zejména kvůli zapracování předpisů evropského společenství viz. Směrnice 2006/112/es. Předmětnou novelou byl m.j. **změněn způsob výpočtu obratu pro povinnou registraci k dani z přidané hodnoty**. Tím, že do tohoto obratu vstupují příjmy z hospodářské činnosti, tj. poplatky za uskladnění inertního odpadu a především vodné a poplatek za zřízení vodovodní přípojky, překročí obec Hradištko stanovený obrat, tzn. 1 milion Kč během tohoto roku.

Na základě výše uvedeného se **obec Hradištko stává od 1. července 2009 kvartálním plátcem DPH**.

Žádáme proto tímto všechny dodavatele, aby od 1. července 2009 při uskutečnění zdanitelného plnění pro obec Hradištko vystavili daňový doklad se všemi náležitostmi v souladu se zákonem o DPH.

Text: Tomáš Pipota

ZÁJEZD DO DIVADLA

Dne 24. 10. – v sobotu odpoledne

navštívíme **divadlo Rokoko**,
kde nám v představení

Shirley Valentine paní **Simona Stašová**
opět nepřekonatelně předvede, jak má ženská stárnout.
Představení jsem viděla, s klidným svědomím
vás mohu tedy pozvat – nebudete litovat!

POLICIE PÁTRÁ POLICIE PÁTRÁ POLICIE PÁTRÁ

Žádáme veřejnost o pomoc při pátrání po totožnosti neznámého muže!

Kriminalisté z Územního odboru SKPV PČR Praha venkov – JIH vyšetřují **případ neoprávněného výběru finanční hotovosti**.

Neznámý pachatel v měsíci březnu roku 2009 na území bývalého okresu Praha – východ, jižně od hlavního města Prahy uskutečnil opakovaně výběr peněz z bankomatu. Při jedné transakci byl zachycen bezpečnostním záznamovým zařízením.

Podle fotografie se může jednat o **muže ve věku cca 35 – 50 let**, 170 – 180 cm vysoké silnější postavy. Na snímku je muž maskován slunečními brýlemi, čepicí s kšiletem a nalepeným knírem.

Veškeré poznatky k hledanému můžete zavolat na telefon: 974 882 820, 974 882 101–3 nebo na bezplatnou linku Policie ČR 158, případně můžete zaslat na e-mail: po.pis@mvcr.cz.

Text: nprap. Zdeněk Chalupa,
tiskový mluvčí PČR Praha-venkov

POLICIE PÁTRÁ POLICIE PÁTRÁ POLICIE PÁTRÁ

Dopis od občanů z Brunšova

Chtěli bychom připomenout stále se opakující naše stížnosti k místní dopravní situaci. Přestože jste v minulém Zpravodaji kladně hodnotili přínos měření rychlosti v části obce Brunšov, musíme opakovat, že v dolní části Brunšova se nezměnilo nic. Dále všichni považují silnici za závodní dráhu a o víkend, kdy je provoz nejhustší, je situace kritická. Stále voláme po dopravní hlídce, která by aspoň někdy zdejší provoz monitorovala. Jmenovitě motorkáři vůbec nerespektují pravidla a jezdí přímo raketovou rychlostí. Domníváme se, že by pomohlo nařídit k nejvytíženějšímu úseku snížení rychlosti (a to od mostu nahoru). Občané Brunšova už k této záležitosti uspořádali podpisovou akci několikrát a výsledek? Auta se dále řítí nadměrnou rychlostí, a to i v některých nebezpečně zúžených úsecích. Pokud se dvě auta míjejí nebo předjíždějí, není kam uskočit, protože chybí chodník.

Už mnohokrát jsme poukazovali na velkou hlučnost při přejezdu dlažby těžkými vozidly. Hovoří se o výhledovém potažení dlažebních kostek asfaltem. Doufáme, že se jednou dočkáme.

Připadá nám, že Brunšov je natolik vzdálen od centra obce, že nestojí za to se připomínkami občanů zabývat. Přesvědčili jsme se o tom např. při povodni v r. 2002, kdy se zástupci obce neobtěžovali sejít z kopce do zatopeného údolí. Jedině hradišští hasiči projevili obrovskou obětavost a pomáhali nám ulehčit těžkou situaci.

Věříme, že tentokrát k našim připomínkám přihlédnete a zjednáte nápravu.

Na připomínky občanů Brunšova odpovídá zastupitel Pavel Pešek:

Nebezpečnost dlážděného úseku, od mostu nahoru až ke křižovatce se zrcadly, tkví především v jeho šířce uprostřed zástavby. Cesta tudy vedla dlouho před výstavbou silničního mostu a byla vyhovující pro koňské potahy a vytvořením chodníků po obou stranách se ještě trochu zúžila. Bohužel současnému masivnímu automobilovému provozu neodpovídá již některými parametry. Ze zákona je i v tomto úseku předepsána rychlost 50 km/hod., a to v obou směrech, a máme v plánu ve spolupráci s fy. GEMOS udělat na Brunšově statistické měření rychlosti v obou směrech. Na základě měření bude případně vyvoláno místní šetření a upraví se dopravní značení i s ohledem na vodorovné značení přechodu pro chodce (je připraveno i jeho osvětlení).

Realizace změny povrchu z dlažebních kostek na hladký asfaltový koberec je zcela v kompetenci SÚS Kladno, která je vlastníkem průtahové komunikace II/106. Monitoring výškových poměrů a rozměrů cesty byl proveden již v roce 2007 a podle informací odpovědných pracovníků má být dlažba odstraněna a asfaltový koberec položen do šetrkového uvibrovaného podkladu. Realizace plně závisí na finančním rozpočtu SÚS Kladno.

Také je schváleno doprojektování chodníku s obrubníkem v úseku od křižovatky (u Botů) k autobusové zastávce směr Hradištka a přemístění nevhodně umístěné svislé dopravní značky „Pozor, chodci

ve vozovce“, na výložník – kolem značky se v současnosti nedá projít s kočárkem...

K poslední výtce, že Brunšov je vzdálen od centra obce, jen tolik, že v letošním roce se ze strany OÚ na Brunšově udělalo několik akcí:

- oprava poškozeného vodovodního řadu u p. Spilky
- úprava dešťové kanalizace a odvodnění křižovatek u Rozmarné a na Ovčičkách u p. Svobody
- zprovoznění nového hlavního vodovodního řadu od mostu ke křižovatce se zrcadly včetně nových přípojek. Součástí bylo i uvedení chodníku pro pěší do původního stavu
- uložení kabelu pro veřejné osvětlení a osvětlení přechodu do tělesa chodníku – před dokončením poslední části
- rekonstrukce horní poloviny veřejných schodů včetně instalace ocelových zábran (kolíků)
- zlepšení obslužnosti (rozšíření) slepé uličky k p. Brázovi – naplánována i výstavba opěrné zídky (před realizací)

Rád bych požádal občany, aby se se svými připomínkami obraceli písemně nebo e-mailem na OÚ přes podatelnu a pak případně i na redakci Zpravodaje a své připomínky podepsali. Protože se nám hromadí anonymy, nebudeme jim už věnovat pozornost. Občané se mohou rovněž zúčastnit Veřejného jednání zastupitelstva.

Od letního čísla Zpravodaje se nám nakupilo několik dotazů ohledně vyhlášky o zákazu používání sekaček, cirkulárek a křovinořezů ve dnech pracovního klidu. Toto téma bude předmětem jednání veřejného zasedání zastupitelstva, které proběhne až po uzavěrci Zpravodaje. Budeme se mu tedy věnovat v příštím čísle.

MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINA BRDY-VLTAVA

MÁ SVÉ INTERNETOVÉ STRÁNKY

Od srpna fungují samostatné internetové stránky společnosti, které najdete na adrese <http://www.brdy-vltava.cz/>, a momentálně tam lze nalézt hlavně dokumenty společnosti jako např. výroční zprávy nebo strategie. Stránky obsahují i informace o regionu a odkazy na jednotlivé obce. Najdete zde aktuální informace o dotacích a grantech, ale chceme i upozorňovat na zajímavé, leč skryté zajímavosti tohoto krásného regionu.

Do budoucna by ale stránky měly fungovat i jako jakýsi informační server celého regionu, neboť v současnosti je propojenost v rámci regionu minimální. Již dnes najdete na stránkách kalendář akcí celého regionu, a tak už není problém dozvědět se, co se děje ať již ve Štěchovicích, tak na Dobříši. Neváhejte nás o svých akcích informovat!

Chceme také vytvořit on-line katalog služeb celého regionu, tak aby se usnadnila orientace nejen obyvatel. Proto žádáme podnikatele, ale i ostatní, kteří by se u nás chtěli propagovat, ať nás kontaktují.

Veškeré informace najdete na stránkách společnosti či na tel.: 603 247 014 a e-mailech jvavrycukova@seznam.cz nebo jarmie@centrum.cz.

Místní akční skupina má i svoji kancelář na adrese Komenského nám. 417, Dobříš, kde nás lze zastihnout v pondělí a středu, jindy po předchozí domluvě.

**BRDY
vltava**

Hledám podnájem

chata, byt nebo pokoj

v těchto lokalitách:

Petrov, Hradištko, Štěchovice, Pikovice

Tel: 724 107 609

Pro 3 člennou rodinu

hledám podnájem

cca na 1 rok,
nejlépe na Hradištku a v okolí

tel. 721 948 755

NABÍZÍM POMOC

S ÚDRŽBOU VAŠÍ DOMÁCNOSTI
včetně žehlení apod.

V HRADIŠTKU a v okolí
zkušenosti mám
serióznost je zaručena
mobil: 728 925 848

NAVŠTIVTE
ŠKOLIČKU V
HRADIŠTKU!

- pro děti od 3 do 6 let
 - od pondělí do pátku
 - od 8 do 12 hodin
 - ve středu až do 16 hodin
- v jiný čas dle dohody*

KDE NÁS NAJDETE?

V rodinném domku č. 280
pár kroků od autobusové zastávky

Hradištko – osada

u silnice z Hradištko do Pikovic

Těší se na vás

Zdeňka Buriánková

tel.: 723 208 644

e-mail: info@skolicka-maja.cz

www.skolicka-maja.cz

Dne 21. října by oslavil své 90. narozeniny
pan Karel Drahoš, tiskař, rodák z Chodska.
Dlouholetý člen rady NV za Pikovice, člen
hasičského sboru a velký Slávista.

Za vzpomínku s láskou děkuje rodina.

KROVY
STŘECHY
TESAŘSKÉ PRÁCE

střechy na klíč
výroba a montáž krovů
celkové rekonstrukce střeš
atypické střechy komínové

mobil: 603 217 132
e-mail: info@krov-strecha.cz
web: www.krov-strecha.cz
adresa: L. Budský, Hradištko 176

 VAMB s.r.o.

252 07 Štěchovice

Hlavní 121

BAREVNÝ OFSETOVÝ TISK

do formátu 48/65 cm

knihy ♦ letáky ♦ časopisy
katalogy ♦ pohlednice ♦ tiskopisy
♦ plakáty apod.

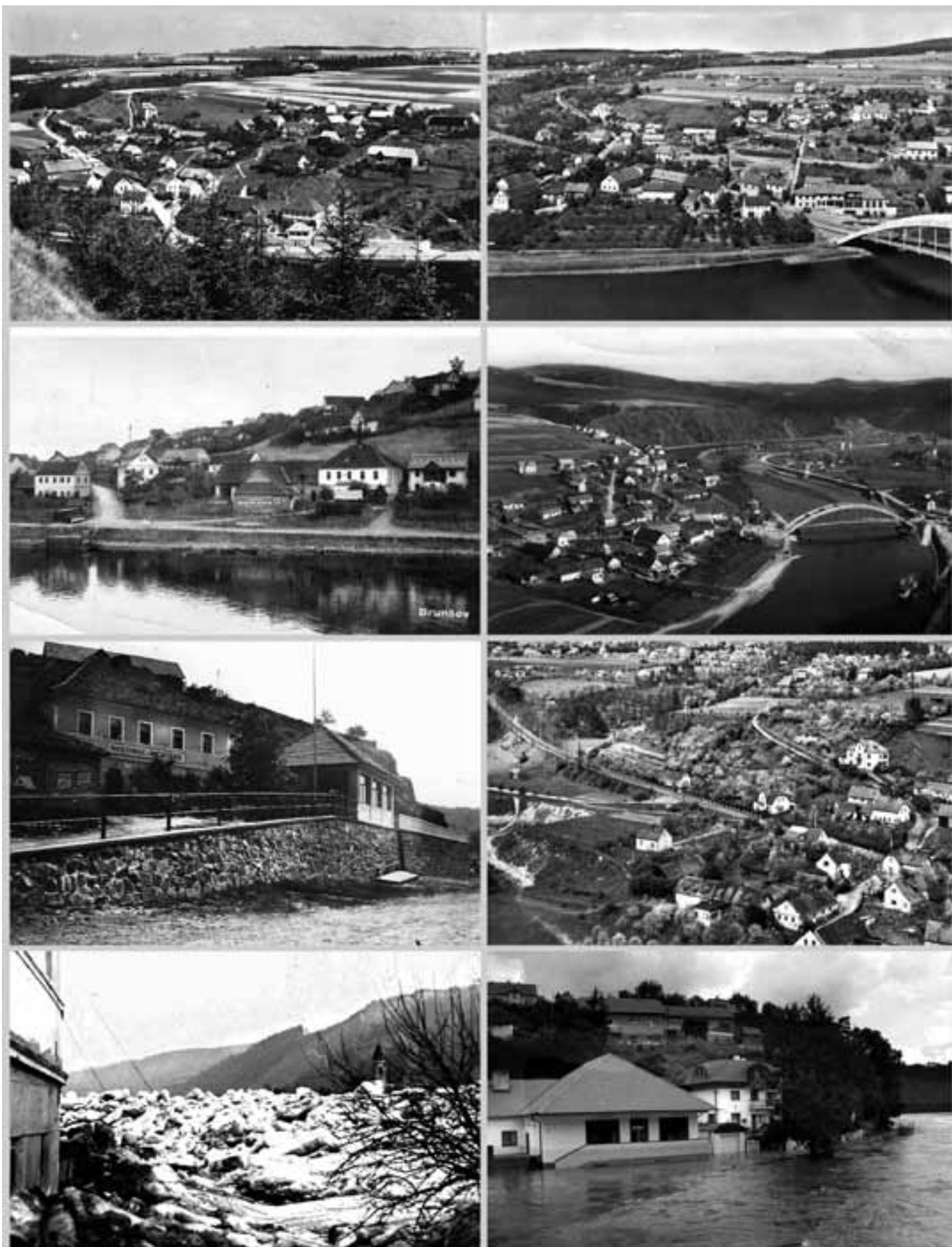
tel./fax: 257 740 353

mobil: 602 165 717, 602 289 772

e-mail: vamb@volny.cz

Odevzdávejte vysloužilá elektrozařízení na sběrný dvůr nebo prodejci při koupi nového. Více informací na www.elektrowin.cz

Zpravodaj obce Hradištko – vydává Obecní úřad Hradištko pro obyvatele a rekreanty Hradištká, Brunšova a Pikovic. Evidence MK ČR E 17527

Vydání podzim 2009 v nákladu 1200 výtisků – zdarma. **Distribuce** Česká pošta – tisk Vamb Štěchovice

Redakce: Lucie Hašková, Ing. Ladislav Vondrášek, Pavel Pešek, Jana Chadimová, Mgr. Jovan Kubíček

Foto: Mgr. Jovan Kubíček, (pokud není uvedeno jinak). **Grafická úprava:** PAPAVER

Kontakt na redakci prostřednictvím obecního úřadu nebo na e-mail: redakce@hradistko.cz

V elektronické podobě je Zpravodaj na adrese: www.hradistko.cz.

Uzávěrka příštího čísla je 20. listopadu 2009.

Téma příštího čísla: JAK SE ŽIJE NA HRADIŠTKU – očima mladší a starší generace